

προσδοκίας μου. Τὰ εὐρήματα εἶνε πολυαριθμότατα οἰονεὶ ὡς ἐκ μεταλλείου ἀρχαιοτήτων ἐξαγόμενα. Καὶ εἶνε μὲν δυστυχῶς τὰ πλεῖστα ἀγγεῖα μέλανα, πάντα δὲ τὰ εὐμεγέθη συντετριμμένα, ἀλλ' ὅμως ὑπάρχουσι μεταξὺ αὐτῶν καὶ γραπτὰ καλλιτέχνα ὡς καὶ καλαὶ πλαγγόνες

Ἡ ἐμὴ ἀνασκαφὴ ἤρξατο ἀπὸ τῆς ΒΑ γωνίας τοῦ περιτετειχισμένου διὰ πύρων ἢ κροκαλοπαγῶν λίθων πολυανδρίου, οὗ τὰς διαστάσεις (32×23 μ.) εἶχε καθορίσει ὁ Σταματάκης, προυχώρησα δὲ εἰς 8 μ. ἀπὸ τοῦ Β τοῖχου καὶ εἰς 8 ἀπὸ τοῦ Α. Παρὰ τὸν Β τοῖχον ἔνδον τοῦ πολυανδρίου ἐπὶ ἐκτάσεως 1 μ. περίπου ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲν εὐρημα ὑπῆρχεν, ἐπειδὴ τὰ χώματα εἶχον ἀνασκαφῆ ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ Σταματάκη Περαιτέρω παρὰ τὸν Α τοῖχον (πάχ. 0,40 περίπου) εὐρέθησαν ἐν σειρᾷ ἑπτὰ νεκροὶ ἄκαυστοι, ὧν ἡ κεφαλὴ ἦτο ἐν τῇ ἀνατολῇ, οἱ δὲ πόδες πρὸς τὴν δύσιν. Αἱ κεφαλαὶ ἦσαν ἐγγύτατα τοῦ τοῖχου, μία δὲ συνέπιπτεν ἐν μέρει ὑπὸ τὸν τοῖχον, ἐξ οὗ καταφαίνεται, ὅτι οἱ τοῖχοι ἐκτίσθησαν μετὰ τὴν ταφὴν καὶ τὴν χῶσιν τοῦ πολυανδρίου, ὅτε εἶχον συγχυθῆ τὰ πράγματα καὶ δὲν ἦτο ἐντελῶς γνωστὸν μέχρι τίνος ἀκριβῶς σημείου ἦσαν νεκροί. Ὁ Α δὲ τοῖχος εἶνε ἐπιπόλαιος, ἐν ᾧ οἱ ἑπτὰ νεκροὶ ἔκειντο βαθέως τεθαμμένοι (0,60 περίπου βαθύτερον τοῦ θεμελίου, 1,60 δὲ τοῦλάχιστον βαθύτερον τῆς ἐπιφανείας τοῦ τοῖχου). Τὸ βάθος τοῦτο ἀυξάνεται ὅσον βαίνομεν πρὸς Ν, ἐπειδὴ τὸ πολυάνδριον ἐσχηματίζετο τυμβοειδές, φαίνεται δὲ καὶ νῦν τοιοῦτον, ὡς παρετήρησε καὶ ὁ Σταματάκης. Τὴν τυμβοειδῆ λοιπὸν ἀνύψωσιν τῶν χωμάτων παρακολουθεῖ καὶ ὁ Α τοῖχος ἐπιπόλαιος πάντοτε ὧν καὶ ἔχων τὰ θεμέλια εἰς γραμμὴν οὐχὶ ὀριζοντίαν ἀλλά, ὅσον ἀνεσκάφη, αἰεὶ ἀνερχομένην ὡς βαίνομεν πρὸς Ν.

Οἱ σκελετοὶ τῶν 7 νεκρῶν ἦσαν συντετριμμένοι καὶ